Ježíšovy ilustrace

Pán Ježíš pro vysvětlení důležitých aspektů Božího království používal ilustrace, které pro jeho současníky byly velmi názorné. Samy o sobě jim totiž byly důvěrně známé. Když Pán Ježíš mluvil o rozsévání obilí a o různých kvalitách půdy, jeho posluchači měli živoucí představu,

jak to zrno padá na ušlapanou cestu a jak na ně nalétávají ptáci, aby je sezobli…
Barvité obrazy tohoto typu Pán Ježíš používal mnohokrát. (Matouš 13:24 = Marek 4:4 = Lukáš 8:5 − čtyři druhy půdy; Marek 4:26 − on neví jak to roste; Jan 12:24 − zrno musí zemřít; Matouš 13:24 nepřítel rozesel plevel…)
Všiml/a sis, že Jeho praktické ilustrace ze života současníků byly Jeho promyšlenou metodikou? Pán Ježíš stručně zmínil obrazy, které se běžně vyskytovaly v jejich životě a výsledkem bylo, že si je velmi dobře zapamatovali, i později o nich přemýšleli a navíc si o nich mezi sebou i povídali! Jasně, občas potřebovali nápovědu, jak si jednotlivé části promítnout do vlastního života nebo do té Boží spirituální sféry. Učedníci o některých podobenstvích přemýšleli a rozmlouvali, i když Mistr už dávno byl u jiného tématu. A to je přesně to, co Pán Ježíš chtěl! Aby v nich ty Jeho obrazy zůstaly a dále působily, i když s nimi už nebude, aby budovaly jejich plastickou představu o Božím království, o němž zatím vlastně neměli ani tušení…

Síla obrazů

Když chceme druhým popsat něco, co ještě neznají, co dosud neprožili (tím spíš když chceme napravit něco, o čem mají zkreslenou představu nebo s čím mají špatnou zkušenost), z naší strany je potřebné pilné přemýšlení, jaký mentální obraz nebo jaká vizualizovaná scéna našim přátelům asi pomůže. Čím − co je pro ně důvěrně známé − můžeme v jejich mysli vykreslit reálnou podobu nové skutečnosti, o níž zatím nemají tušení? Ideální je, když se nám podaří v jejich mysli spustit jejich

vlastní tvořivost v daném směru. Oživení jejich vlastní představivosti je totiž klíčem k účinnosti našeho sdělení. Nastartování jejich obrazotvornosti dává naději, že s mými myšlenkami budou sami tvořivě pracovat, i když já už dávno nebudu na scéně. Duch svatý můj obraz nebo příběh může v jejich srdci oživit, a dále rozvíjet. A tak říkám: pilně přemýšlej, modli se, a svoje povídání pro ně učiň „vizuálním“. Vyvolej v jejich mysli živou představu. Ať se v přemýšlení tvých přátel objeví obraz nebo ještě lépe, ať se na základě Tvého vyprávění v jejich myšlenkách odehrává příběh…

V komunikaci s dnešními lidmi, kteří Pána Ježíše ještě neznají, určitě můžeme použít i řadu Ježíšových podobenství, která najdeme v Bibli! Nebo reálných příběhů, které se kolem Něho staly. Některé věci ale možná před očima Tvého Jirky vyvstanou názorněji, když mu ukážeš nějaký současný obraz. Nejlépe promyšlený a promodlený příběh z jeho vlastního života nebo ze tvého života. Síla opravdu dobrého podobenství tkví v tom, že daný obraz nebo příběh ve Tvém Jirkovi žije a pracuje, i když u toho už nejsi.
Moc ti doporučuji, aby ses v těchto intencích „rozpřemýšlel/a“. Zkus si nejdřív nanečisto najít svoje vlastní přiléhavé přirovnání určité skutečnosti, o níž jsi se svým Jirkou mluvil/a. Chvilku své přirovnání rozvíjej a uvažuj, jestli vystihuje přesně to, co potřebuješ vystihnout.

Po nějaké fázi „rafinace“ (tedy pročišťování a zjednodušování) to pak určitě vyzkoušej s lidmi „tam venku“, aby ses ujistil/a, co to v nich vyvolává. Ono totiž nestačí, že je to výmluvné pro Tebe nebo že se to zdá zajímavé Tvému věřícímu kamarádovi. V další lekci najdeš pár mých příkladů novodobých podobenství. Budou−li Tě inspirovat, klidně je používej.

Pane Ježíši, ty jsi natolik pozoroval život svých současníků, že jsi mohl používat obrazy a příběhy z jejich života a skrze ně jim odhalovat hluboká tajemství Božího

království. Díky Ti za to!